

[Einer-Jensen.]

sætter, bliver Medlem af Udvalget, kan vi drøfte Spørgsmaalet og søge at fremskaffe de Planer, der er Mulighed for at fremskaffe. Det samme gælder Spørgsmaalet om Administrationen af Forslaget; ogsaa det er vi naturligvis i Stand til at drøfte dèr.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget spurgte, hvorfor vi fremsatte det Forslag, der forelaa nu. Ja, naar det ærede Medlem ikke er naaet længere, er det i og for sig overflødigt at give sig i Diskussion. Jeg troede, det var gaet op for det ærede Medlem, at Formaalet med denne Lov var at søge igangsat en Række Arbejder ved Statens og Kommunens Hjælp. Saa siger det ærede Medlem: hvorfor ødelægger I saa Grundforbedringsloven? Det er ikke mig bekendt, at vi ødelægger Grundforbedringsloven. Der er fremsat et Forslag om Fortsættelse af Lovgivningen vedrørende Grundforbedringsarbejder; saa vidt mig bekendt, er Udvalget snart færdigt med Gennemgangen af Forslaget, og det varer sikkert ikke længe, inden det bliver gennemført som Lov.

Naar endelig det ærede Medlem nu vilde paastaa, at Lønnen paa Landet var oppe paa 2 000 Kr. om Aaret inklusive Kost og Logi, saa siger jeg til det ærede Medlem: Den, der byder den Løn, mangler ikke Arbejdskraft. (*J. S. Foget: Jo!*). Maa jeg saa bede om at faa Pladsen opgivet her; saa skal jeg i Morgen skaffe Arbejds-kraft.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det er udelukkende til Benefice for det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der ikke selv har ønsket at slaa op i Statistisk Aarbog, men har anmodet mig om at give ham Oplysning om Forholdet mellem Arbejdsløshedsprocenterne i Sverige og Danmark i 1931 og nu. I 1931 var Arbejdsløsheden i Gennemsnit i Danmark 18,1 pCt., i Sverige 16,8 pCt.; i Aaret 1935, det sidste, hvorfor det er gjort op, var den i Danmark steget fra 18,1 til 19,7 pCt. og i Sverige sunket fra 16,8 til 15 pCt. Det ærede Medlem har altsaa, hvis han vil lægge Aaret 1931 til Grund for de Tal, han gaar ud fra, hvilket jeg ved er moderne i Retsforbundskredse, en vis formel Ret, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at dette Aar kan man ikke meget vel lægge til Grund for ret meget. Det ærede Medlem kan prøve paa at gaa hele Statistikken gennem Aarene igennem, og saa vil det

ærede Medlem se, at medens Aaret 1927 eller 1928 kan lægges til Grund for det, der var normalt, inden den sidste Krise slog ind, er Aaret 1932 det, hvor Krisen var begyndt at virke i de forskellige Lande, og saa skal man sammenligne Tallene fra 1932, da Krisen var sat ind og Regeringen begyndte med sine Foranstaltninger mod Krisen; i 1932 havde disse endnu ikke begyndt at virke, men derefter begyndte de at virke. Og i 1932 havde vi for Danmark Gennemsnittallet 31,7 og for Sverige 22,4; det var altsaa ca. 40 pCt. højere her i Danmark end i Sverige, og det er nu gaet ned til at være 30 pCt. højere, og dette trods den Omstændighed, at Sverige ifølge hele sin Struktur naturligvis erhvervsmæssigt ikke skulde rammes tilnærmelsesvis saa haardt som et landbrugseksporterende Land som Danmark. Men saa anmoder jeg det ærede Medlem om til videre Studium af Sagen ogsaa at interessere sig for Arbejdsløshedstallet i England, idet han vil se, at netop Arbejdsløsheden i England med de heraf for os følgende Konsekvenser straks fremkalder en stor Arbejdsløshed herhjemme, som det delvis er lykkedes at imødegaa.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Rager forstod ikke, hvorfor vi fra Retsforbundets Side saa gerne gaar ud fra Aaret 1931, naar vi vil belyse den økonomiske Politik, Regeringen har ført, og de Resultater, den har givet. Det ærede Medlem Hr. Rager ved aabenbart ikke, naar han angriber dette, at det var i 1931, Regeringen fandt sig foranlediget til at lave Valutacentralen, og naar det ærede Medlem Hr. Rager i Stedet for ønsker at gaa ud fra 1932, som var et meget ringe Aar for Danmark med en stor Arbejdsløshed, saa maa det ærede Medlem Hr. Rager vide, at i 1932 saa vi det første Resultat af den Erhvervspolitik, som gav sig Udslag i Valutacentralen; vi fik som Følge deraf en stor Arbejdsløshed, og det er ganske urimeligt, hvis det ærede Medlem Hr. Rager slutter, at naar Forholdet er blevet bedre siden 1932, er det, fordi vi har Valutacentralen. Det ærede Medlem bør i Stedet for være klar over, at det er, fordi man i nogen Grad har lempet Valutacentralen, fordi man dog ikke er lige saa taabelig nu, som man var i 1932, da man gjorde Forsøg paa at skabe en gunstig Handelsbalance.